

De redactie behoudt zich het recht voor, zoo noodig, den tekst der ingezonden bijdragen te wijzigen. Bijdragen, welke gehonoreerd worden, mogen niet aan andere bladen worden gezonden. Alle kopie blijft het eigendom der Redactie. Bijdragen van personen, wier naam en woonplaats niet aan de Red. bekend zijn, worden niet geplaatst.

Stukken voor de Redactie te zenden aan den Hoofd-Redacteur:

L. SMELT WOODLAND (MOUSTACHE),
Bussum en voor de Administratie aan den
Uitgever A. E. KLUWER, te Deventer.

Dit blad verschijnt Vrijdags met *De Nederlandsche Hondensport*, in teekenaanpak van beide bladen samen bij vooruitbet. f 1.—, bij disp. f 1.05, België f 1.25, overige buitenl. f 1.50 p. kwartaal bij vooruitbet. Ieder blad afz. f 2.50 p. jaar bij vooruitbet., bij disp. f 2.55, buitenl. f 3.50. Afzonderlijke nummers f 0.15.
Prijs der aankondigingen: de eerste 6 regels 75 cent; elke regel meer 10 cent. Grootte letters naar plaatsruimte. Aankondigingen worden ingewacht tot Donderdagavonds.

FATUM

den Haag

Volteekend Kapitaal . . . f 1.000 000
Premie-ontvangst 1899-1913 - 4.215.043
Uitbetaalde schaden 1899-'13 - 2.909 384

Ongevallen.

Ziekten.

Verzekert uw Jachtopziener voor:

Wettelijke Aansprakelijkheid.

Automobiëlverzekering.

f 2000 Dood f 14.90

f 3000 Invaliditeit ad per

f 1.— per dag jaar.

INHOUD: De regeling der jacht-tijden. — De jacht in Albanië. — De nadeelige invloed van gerookte paling op de patrijzenjacht. — Van het inburgeren van onze wilde eenden in dorpen en steden. — Iets over de jacht. — Diana de Jachtgodin. — Ingezonden. — Voor en uit het Jachttoezicht. — Jachttuikomsten. — Gemengde Berichten. — Vraagbord. — De jager met den staanden hond (Omslag). — Aankondigingen.

De regeling der jacht-tijden.

Telkens als dit onderwerp op het tapijt komt, geef het aanleiding tot discussie.

Het is een der weinige onderwerpen, die de anders zoo weinig schrijflustige jagers naar de pen doen grijpen, tot het uiten van een ernstig protest. Wel een bewijs, dat in jagerskringen groote ontevredenheid heerscht over de wijze, waarop thans de jacht-tijden geregeld worden, inzonderheid die van grof-, water- en trekwild.

Toen een geacht Statenlid in ons blad een zwakke poging deed, om den schijn van willekeur en ondeskundigheid af te weren, kwamen de gemoeienden eerst recht in beroering, daar toen duidelijk bleek, op welke valsche gronden de regeling was gebaseerd.

Nu is het wel waar, en de geachte Voorzitter der *Ned. Jagersvereniging* herinnert er aan in een schrijven, elders in dit blad afgedrukt, dat na herhaaldelijke besprekingen geen uniforme opening en sluiting der jacht voor Nederland mogelijk scheen door de tegenstrijdige belangen in de verschillende provincies, doch zeker is het, dat de huidige toestand voor den jager, wiens rechten en belangen eenvoudig ter zijde worden geschoven, niet langer mag geduld worden.

Al is uniformiteit voor geheel Nederland onmogelijk, meerdere eenheid in de regeling dan thans is zeker bereikbaar en afgescheiden daarvan mogen de bepalingen stellig niet lijnrecht in strijd zijn met de belangen van het jachtbedrijf in 't algemeen.

Nu worden in de eene provincie (om een voorbeeld te noemen Utrecht) de jacht-tijden veel beter d. i. deskundiger geregeld dan in andere bijv. Gelderland en Limburg en vooral de laatste regeling in het Geldersche ge-

west was zoo dwaas, dat men de samenstellers deskundigheid in deze materie ontzeggen moet.

De heer Dresselhuys heeft dit op even uitvoerige als zaakkundige wijze in de *Ned. Jager* aangetoond, terwijl Mr. Bastert onomwonden heeft gewezen op de willekeur van Gedeputeerden, wier onbeperkte vrijheid in dezen hoe eerder hoe beter aan banden moet worden gelegd.

Mr. Bastert geeft aan, op welke eenvoudige wijze een deskundige voorlichting kan worden verkregen, waardoor tevens meer eenheid zou worden gebracht in de besluiten.

De geachte schrijver zou gaarne willen zien, dat onze Redactie deze zaak onder de aandacht der Regeering bracht, doch wij zijn van meening, dat de *Nederlandsche Jagersvereniging*, wier Bestuur steeds op de bres staat, om de belangen der jagers te behartigen en te verdedigen, het aangewezen lichaam is voor het kenbaar maken van onze wenschen aan den Minister.

Wij vertrouwen dan ook binnenkort de jagers te kunnen berichten, welke stappen door het Hoofdbestuur der *Ned. Jagersvereniging* in deze aangelegenheid zullen worden genomen.

DE REDACTIE.

De jacht in Albanië.

Naar O. W. in „Z. d. A. D. J. V.”

Op het Balkanschiereiland is veel veranderd, dat ongetwijfeld van invloed daar zal zijn op de jachttoestanden.

Turkije heeft opgehouden een groote Europeesche Staat te zijn, want het deel, dat overbleef, legt geen gewicht in de schaal. Bulgarije heeft in verhouding slechts weinig grondgebied gewonnen, de buit is hoofdzakelijk Servië en Griekenland ten deel gevallen, aan volken, die volgens Ernst R. v. Dombrowski, van alle Europeesche wel als 't minst jachtkundig mogen heeten. Maar ofschoon zeer besnoeid, is een nieuwe Staat, Albanië, ontstaan.

Op eens is den Europeeschen jager en natuurvorschier het zeer groote tot nog toe voor hem gesloten gebied van Europeesch Turkije, Sandzak, Oud-Servië, Macedonië, Thessalië en Albanië toegankelijk geworden, voorzover geen politieke kwesties, waaraan het in 't begin niet zal ontbreken, den toegang aan vreemde jagers en natuurvorschiers verhinderen. Tot nog toe waren de enkele deelen

HEIDSIECK & CO.

WALBAUM, GOULDEN & CO., STICHTS.

MAISON FONDÉE EN 1785

REIMS.

MONOPOLE GOÛT AMÉRICAIN

van de Turksche monarchie met een sluier van het diepste geheim bedekt.

Voor zoover ik weet bestaat er geen enkel volledig werk over de jacht in Europeesch Turkije. Slechts hier en daar kan men in Jachtbladen en Bladen over Natuurwetenschap korte verhandelingen vinden over de jacht in bepaalde streken uit de pen van Consulaire beambten, Ingenieurs of vreemdelingen, die in deze of gene stad woonden.

Zelfs den verdienstelijken heer Othmar Reiser, Directeur van het Bosnisch-Herzogewina-Museum in Sarajewo, die de *Ornis balcanica* schrijft, was het niet gelukt vergunning te verkrijgen tot het maken van groote jachttochten in Turkije. Daarvoor was het wantrouwen der Turksche regeering en de angst der hooge Turksche functionarissen, dat vreemdelingen achter de coulissen zouden kijken, te groot, waarbij nog kwam, dat zekere streken, zooals het Noord-Albanische hooggebergte door de slechte gezindheid der bewoners niet zonder gevaar konden worden bezocht.

Onder de Turksche heerschappij bestond er geen bescherming der jacht van staatswege. De sociale en economische toestanden zorgden er echter voor, dat de jacht maar weinig, slechts door enkele Beys werd beoefend.

De voorname en rijke Mohammedaansche grondeigenaren spaarden niet, schoten ten allen tijde alles wat hun voor het geweer kwam, maar zij beschikten in den regel slechts over slechte wapenen, en onder hen waren slechts weinig hartstochtelijke goede jagers, zoodat dit, gevoegd bij het gebrek aan goede wegen, den wildstand geen al te groot nadeel kon berokkenen.

Nu zou men zoo denken, dat in Europeesch Turkije in het hooggebergte of in de uitgestrekte oerboschen zich een groote wildstand bevond, doch dit is, voor zoover ik uit eigen waarneming en uit mededeeling van geloofwaardige bewoners en reizigers weet, niet het geval. De reestand en die van gemzen, om van den edel-

wildstand te zwijgen, is nergens goede de wilde zwijnenjacht is in zeker; zuiver Mohammedaansche streken zeer goed. De jacht op kleinwild is nergens uitstekend en het waterwild is, zooals mij steeds werd verzekerd, snel afgenomen. Men wijst er altijd op, dat in Bosnië en in Herzogowina bij den intocht der Oostenrijkers voor 35 jaar nog een goede wildstand voorhanden was, hetgeen heden niet meer het geval is. Hoe zou dan met één slag het Europeesch Turkije wildarm zijn geworden? Bosnië, een waar boschland, stond onder de heerschappij der Beys, die den Knuten en Christenen eenvoudig het dragen van wapenen verboden. Wanneer geen buitengewoon sneeuwrijke winters het den boeren mogelijk maakten het wild in groot aantal te doden, kon het jagen der Beys en zelfs het stroopen den wildstand geen noemenswaardig nadeel toebrengen. Integendeel, in den loop der tijden had het wild zich krachtig kunnen ontwikkelen, zoo zelfs, dat de jager vol bewondering de kapitale geweien aanschouwde.

In alle andere deelen van Europeesch Turkije was het anders. Werkelijke uitgestrekte aaneengesloten bosschen, zooals in Bosnië, worden daar op enkele uitzonderingen na niet aangetroffen. Waar de Mohammedaansche bevolking in de meerderheid was, die bij dag en bij nacht hun geweer met zich mee sleepte, daar werd op elke ree, iedere gems en zelfs op ieder zwijn geknald, daar werd „vleesch” gemaakt. En waar een christelijke bevolking woonde, daar werd eerst recht alles wat leefde en bewoog, doodgeschoten, want de „Christenhonden” gunden den „Turkschen honden” het licht niet in de oogen. En wat homo sapiens niet kon krijgen, werd door de altijd hongerige brakken onmededogenloos achtervolgd. Er bleef dus slechts vliegend- en roofwild over en ook het laatste, naar ik uit goede bron weet, is de laatste tien jaren, wegens de hooge bontprijzen, snel afgenomen.

Zoo is over 't algemeen de toestand op 't oogenblik in het vroegere Europeesche Turkije.

Hoe is het nu met Albanië gesteld, waarin wij Duitschers nu belangstellen. Een Duitse vorst, een goed jager, heeft de witte kroon met de ster aangenomen en zal in enkele dagen naar het sprookjesland vertrekken, dat al even weinig als de binnenlanden van Afrika bekend is en voor den jager en natuurvorschier wellicht menige ver-

Men drinke op de jacht slechts:
VICTORIAWATER
OBERLAHNSTEIN.

doen, om die onder de aandacht van de regering te brengen.

Met mijn beleefden dank voor de plaatsing.

Hoogachtend,

*Een pachter van een
jachtveld in Drenthe.*

Voor en uit het Jachttoezicht.

Dokkum. Door het kantongerecht alhier zijn Woensdag veroordeeld ter zake overtreding der Jachtwet, tot f 5 boete subs. 4 d. h. met verbeurdverklaring van het niet in beslag genomen geweer en bevel tot uitlevering daarvan of f 1.50 boete subs. 2 d. h., Jan H. te Lichtaard, tot f 10 boete subs. 4 d. h. met verbeurdverklaring van het niet in beslag genomen geweer en bevel tot uitlevering daarvan of f 1 boete subs. 1 d. h., Lammert Z. onder Kollumerwaag.

Heerenveen. Voor de rechtbank alhier stond terecht Gosling S. te Boornbergum bij vonnis van 24 Januari jl. veroordeeld door het kantongerecht te Beetsterzwaag wegens het jagen zonder acte en vergunning, tot f 20 boete of 8 dagen hechtenis, met last tot uitlevering van zijn niet in beslag genomen geweer of betaling van f 15 boete, te vervangen door 15 dagen hechtenis. Van deze veroordeeling was zoowel de beklagde als de ambtenaar van het O. M. appell gekomen.

Geëischt bevestiging van de uitspraak van den kantonrechter.

Markelo. De jachttopziener Brinkhof, uit Rijssen, bekeurde Zaterdag 7 Maart een zekeren J. W. ten H. onder deze gemeente voor het opsporen van wild met behulp van een hond.

Wierden. Zaterdag 7 Maart mocht het den jachttopzichter Brinkhof uit Rijssen, in dienst van den heer J. ter Horst gelukken, in den Kippershoek op heeterdaad te betrappen bij het herstellen van wildstrikken zekeren H. ter H., fabrieksarbeider te Wierden.

Rosmalen. Den 9 Maart werd door den Jachttopziener Verstappen uit Nuland bevonden, dat een persoon onder deze gemeente twee schoten loste, waarschijnlijk op eenden. Bij hem gekomen, verklaarde die persoon niet in 't bezit te zijn van de vereischte documenten, en bleek het geweer een afhaker te zijn. Het geweer werd in beslag genomen en den strooper, genaamd G. S. uit Rosmalen, proces verbaal aangezegd.

Gevelde vonnissen in Noord-Holland. Door de voornaamste Kantongerechten in Noord-Holland, nl. Haarlem, Alkmaar, Hilversum en Haarlemmermeer werden in 1913 totaal 447 vonnissen van jachtdelicten geveld, tegen 324 in 1912, een vermeerdering dus van 123.

Ook in 1913 staat Haarlem bovenaan met 213 tegen 124 in 1912. Daarop volgt Alkmaar met 124 tegen 117 in 1912. Hilversum met 92 tegen 68 in 1912 en Haarlemmermeer met 18 tegen 15 in 1912.

Nu is het wel merkwaardig, dat voor het Kantongerecht te Alkmaar, waar de stroopers in verhouding strenger worden gestraft, o. a. werd 5 stroopers 10 dagen, 5 stroopers 7 dagen en één wilddief 4 dagen hechtenis opgelegd, de strooperij weinig of niet toenam, terwijl in tegenstelling Haarlem en Hilversum een toename, (Haarlem met 89 en Hilversum met 24 vonnissen), aanwijken. In den Haarlemmermeer, die bijna is leeggestroopt, blijft de strooperij vrijwel stationnair, van de 15 veroordeelden waren 4 in het bezit van een buitengewone machtiging tot het schieten van schadelijk gedierte.

Voor het Kantongerecht te Haarlem verschenen vele recidivisten. De beroepstroopers zijn in dit deel van N.-Holland legio. Drie werden 2 maal, twee driemaal, drie viermaal, 2 vijfmaal, 2 zesmaal, 2 achttienmaal, 2 tienmaal, één twaalfmaal, één dertienmaal, één zestienmaal en één wilddief werd zelfs niet minder dan 21 maal voor strooperij veroordeeld.

In Hilversum komen veel minder beroepstroopers voor. Acht werden 2 maal, twee driemaal en 2 viermaal veroordeeld, terwijl in Alkmaar tegen één strooper drie vonnissen werden berecht.

Uit een en ander blijkt duidelijk, dat de strooperij in dit gewest nog welig tiert en dat de straffen van een halven gulden tot f 25 weinig uitwerking ten goede hebben.

Het Kantongerecht te Haarlem legde slechts in 8 gevallen hechtenis op, die niet door boeten kon worden vervangen, nl. kregen 4 stroopers 7 dagen en 4 stroopers 3 dagen gevangenisstraf.

Zandvoort. Op den 26 Februari mocht het den Brigd. Majoor der Rijksveldwacht de Belder uit Haarlem en den jachttopzichter J. van Delft te Vogelzang gelukken, te betrappen met het stellen van strikken den beruchten P. v. d. Aard uit Haarlem en R. Schouten, eveneens uit Haarlem, die in het bezit was van 8 strikken; 30 strikken zijn daarbij in beslag genomen en proces-verbaal is opgemaakt.

Renesse. Als bewijs van de activiteit van den Rijksveldwachter brig. tit. J. van Splunder te Schuddebeurs, in zake het jachttoezicht, kan dienen, dat door hem in het jachtseizoen 1913/14 zijn verhaliseerd: vijf personen, wegens het stroopen met geweer, drie personen, wegens poging doen om wild te bemachtigen door middel van damnet en één persoon wegens het stroopen met den lichtbak. Door hem werden twee geweren en een damnet in beslag genomen.

Boxmeer. Het kantongerecht alhier veroordeelde op 14 Maart P. C. te Afferden, wegens het jagen zonder consent en vergunning, tot 2 x f 10 b. sub. 2 x 4 d. h., P. v. G. te Afferden, wegens het jagen zonder acte en vergunning tot 2 x f 12 subs. 2 x 4 d. h. en voor geweer f 10 subs. 10 d. h., H. W. J. te Venray, wegens het stellen van wildstrikken, tot 7 dagen hechtenis, N. W. te Vierlingsbeek, wegens het zich met een wildstrik in 't veld bevinden, tot f 3 b. subs. 2 d. h., terwijl door het kantongerecht te Waalwijk op 12 Maart werden veroordeeld wegens het opsporen van wild W. P. B. te Loon-Op-Zand tot f 1 b. subs. 1 week tucht school en L. M. te Loon-Op-Zand tot f 10 b. subs. 4 d. h.

Heeze. Door den onbezoldigd Rijksveldwachter De Waal werden op 11 Maart bekeurd de drie beruchte stroopers L. D., M. S. en J. S. uit Stratum wegens het opsporen van wild en het niet beletten, dat vijf honden wild opspoorden en drevten.

Onder de gemeente Stratum werd A. F. v. W. te Stratum door den Jachttopziener Schepers bekeurd voor het bemachtigen van wild door middel van een strik.

Jachttuitkomsten.

Dokkumer wouden. Zeker zeer in het belang van den wildstand ruimen beroeps-bunzingers deze marterachtige roofdieren hier op. Dat ze hier in vrij grooten getale voorkomen, kan blijken uit het feit, dat een zekere J. Postma van Zwaagwesteinde Woensdagnacht een drietal bunzings heeft buit gemaakt. Een wist hem nog te ontkomen. Door dezen vanger zijn reeds enkele dozijnen „ad patres” geholpen.

Tholen. Naar wordt gemeld, hebben de opzichters der jachtterreinen van den heer Jhr. van Vredenburg, onder deze gemeente en onder Poortvliet, meer dan 200 stuks roofwild in het laatste seizoen onschadelijk gemaakt. Zoo'n getal wijst er voldoende op, dat voor een goeden wildschut het even hard noodig is, het veld zuiver te houden van deze wildroovers als van de stroopers, die met geweer of wildstrik in het terrein komen.

Dieren. Hier werd een zware rekeldas op de klem gevangen.

GEMENGDE BERICHTEN.

Eiland Tholen. In de zogenaamde Weihoeken, dit zijn de laagst gelegen gedeelten van het eiland, kwamen voorheen ook zeer veel wilde eenden voor, die er geschikte broedplaatsen en volop aas vonden; voortdurende verbeteringen waren oorzaak, dat die geschikte plaatsen meer en meer inkrompen, zoodat ook het getal broedende paren sterk achteruitging. Thans is het getal paren zoo gering, dat van den broedtijd in de komende maanden voor de jacht weinig te wachten valt.

Elstoo. Waren, door de groote overstrooming in Januari, de oude hazen reeds danig gedund, thans hebben we een totaal verlies der jonge hazen te boeken; althans in de lager gelegen gronden langs de rivier de Maas. De rivier is weer onrustbarend gestegen, alhoewel niet zoo plotseling als den vorigen keer, zoodat de oude hazen nog kans zagen te ontkomen, doch alles staat weer blank.

Reeds vroeg togen wij met ons bootje er op uit en spoedig vonden we reeds een verdronken haasje. Alle kans, op eenig resultaat, wat de hazen

betreft, is hiermede vrijwel verkeken. De jachttheeren zullen goed doen in deze geteisterde streken het volgend jachtseizoen de hazen te sparen. Tegen het vallen van den avond zullen de enkele overblijvende hoenders ook nog een noodlottig einde vinden.

Uitvoering Vogelwet 1912. De Minister van Landbouw, Nijverheid en Handel heeft in antwoord op een vraag, hoe moet worden gehandeld, indien een vergunning, als bedoeld in art. 9 der Vogelwet 1912 wordt gevraagd door of ten behoeve van iemand, die verdacht wordt van een vergunning tot schieten misbruik te zullen maken, het volgende geantwoord.

Daar de burgemeester vrij is zoowel in de bepaling van het middel, waardoor de aanvrager zich van de schade toebrengende vogels zal mogen ontdoen, als om de vergunning te verlenen, hetzij aan den aanvrager, hetzij aan den lasthebber, komt het mij voor, dat hij wel degelijk met de betrouwbaarheid heeft rekening te houden. Indien den aanvrager een vuurwapen niet kan worden toevertrouwd, zal hij hem geen vergunning geven, om met een schietgeweer te dooden. Hij zal hem een andere vergunning verlenen of wel mededeelen, dat hij bereid is de uitreiking van de gewenschte vergunning aan een lasthebber in overweging te nemen.

De laatste der Mohicanen. Wanneer iemand Zondagsmiddags thuis komt en ons snippen, varkens of een bos duiven laat zien, dan gelooven wij graag, dat hij die geschoten heeft en dan vinden wij dat wel aardig, maar niet ongewoon, want die beesten zitten bij massa's op ons eiland, dat weten wij, schreef het „N. v. d. D. v. N.-I.”:

Een ander geval is het echter, als zoo'n vriend, waar we Zondags nog mee in het Hôtel des Indes hebben gegeten, den volgenden Zondag terugkomt met een rhinoceros, dien hij intusschen heeft bemachtigd. Dan zullen de meesten onzer nog wel eens bedenkelijk kijken en zeggen „hé, zitten er dan nog rhinocerosen op Java, en dat zoo dicht bij, dat men die binnen zoo'n korten tijd kan schieten?”

Het is dan ook wel een van de laatste exemplaren, die op Java geschoten zullen worden en de gelukkige jager, jhr. V. de Sturler, kreeg slechts de vergunning om een, 1, rhinoceros te schieten, daar het museum te Buitenzorg dit beest nog niet in zijn verzameling had en de heer De Sturler toezegde voor dit doel er op uit te tijken. De regering huldigt nl. het denkbeeld om, waar dit zonder gevaar voor menschen en zonder schade voor de cultures kan geschieden, vrij zeldzame beesten als rhinocerosen, bantengs, etc. niet geheel op ons eiland te doen uitsterven.

De heer De Sturler, vroeger hoofd-administrateur van Tjioimas, die sinds jaren reeds in Europa woont en wiens naam op jachtgebied genoemd mag worden naast dien van Boreel, Kerkhoven, Te Mechelen en enkele anderen, kwam voor eenige weken naar Indië, om nog eens z'n jachtterreinen van vroeger terug te zien en z'n ouden jachtlust bot te vieren.

Na anderhalve dagreis was hij met z'n kleine expeditie van twaalf man, waaronder een mantri uit Buitenzorg met twee helpers voor het preserveeren van huid en skelet, op de plaats van het begin der jachtpartij aangekomen. Het kamp werd opgeslagen in het Bantamsche, aan den oever van de Tjigensar (West-Bantam). Reeds spoedig werd spoor gevonden en, na dit drie dagen gevolgd te hebben, stieten de jagers (de heer De Sturler

was vergezeld van jhr. J. Meijer, ad ministrateur eener onderneming in Bantam) op een rhinoceros, die werd besloopen en neergelegd door den heer De Sturler met één schot uit zijn Express 600 met een ontplofbaren kogel met stalen mantel.

De heer Meijer gaf ook nog een schot af, dat, hoewel raak, niet noodig bleek te zijn geweest, daar de Express z'n doodelijk werk al had verricht. Eigenaardig is het wel hierbij te vermelden, dat de heer De Sturler een kinematoestel had medegebracht, doch dat hiervan geen gebruik werd gemaakt, daar op het beslissende oogenblik alle aanwezige Inlanders minder lust in draaien hadden dan in loopen. Met den jachtbuit zakte men op vloten van pisangstammen de rivier af, tot de kampplaats werd bereikt. Gedurende de dagen, dat de jacht duurde, was visch en wild in hoofdzaak het voedsel der kleine expeditie.

De heer De Sturler denkt dezer dagen naar Sumatra te vertrekken, om daar te gaan jagen, terwijl dan later nog een bezoek aan Malakka op het programma staat.

VRAAGBORD.

Zoudt u mij eens willen inlichten, hoe ik met de wezelvalletjes met het wipplankje op kleigrond moet te werk gaan? Ik vang wel muizen, maar geen wezels. Moet ik soms wat in de vallen doen?

H. Jachttopzichter G. E.

Antwoord aan jachttopzichter G. E. te H.

De niet ervaren roofwildvanger heeft in den aanvang zelden succes met de voortreffelijke wezelvalletjes. De oorzaak daarvan moet niet in de wijze van stellen, want die is hoogst eenvoudig en vereischt geen bijzondere kennis, doch in de keuze van plaats gezocht worden. 't Is lang niet onverschillig, waar de valletjes geplaatst worden. Ten einde ze met kans op goede vangsten te plaatsen, is het noodig de gewoonten van het roofwild te kennen en dit moet geleerd worden in de praktijk door ijverig te speuren.

In den polder worden o.a. goede vangsten verkregen door 2 valletjes op een smalle plank, overbruggende een sloot, te zetten.

Het ongedierte maakt van zulke bruggen gaarne gebruik en zijn, van welke zijde ook komende, een wisse buit voor den vanger.

De muizenlucht geeft aan de val een groote aantrekkelijkheid, doch het is niet noodig noch ook gewenscht eenig aas in de val te leggen, wel verdient het steeds aanbeveling naar de val uit verschillende richtingen te sleepen.

RED.

Nu is het tijd Uw

WILDAKKERS

in orde te maken.

Topinambur, per 100 pond . . . f 5.60
Echte Helianthus, 100 stuks. . . f 1.80
Flinke Japansche roos 100 „ . . . f 7.—
Sweet Briar roos, 100 stuks . . . f 7.—
Winterh. Klimroos, 10 „ . . . f 3.20
Brem, 100 stuks f 4.—
Gaspeldoorn, 100 stuks. f 2.—
enz., enz. Vraagt Prijslijst.

Kweekerij „BOSCHLUST”,
Rhenen.

Engelsche Klemmen of Vallen voor Roofwild.

Slechts prima kwaliteit, alle met gegalvaniseerde platen en koperen spanpennen, roesten niet en zeer gevoelig te spannen, doordat ze op koper werken. Duizenden dezer klemmen in Holland met succes in gebruik.

KLEM met ketting, beugelwijdte 10 cM., prima kwaliteit f 0.80
Idem, prima, beugelw. 13 cM. f 1.20
Paalklem voor Roofvogels, beugelwijdte 10 cM. f 1.75
idem, 13 cM., prima kwal. f 2.10

Vossenklem met 80 cM. lange ketting, beugelwijdte 21 cM. f 4.15
WEZELVALLETJE met Wipplankje, nieuw model f 1.95

In voorraad groote keuze

**Duitsche Klemmen en
Roofdiervallen.**

Vraagt geïllustreerde Prijscourant.

Edouard de Beaumont, Wapenfabrikant, Roermond.

